

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010510
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619010510.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. januára 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

M. N., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom D. F. č. XX, okres U.,
toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

od polovice mesiaca máj 2019 do 12. júna 2019, v obci D. F. č. XX, okres U., v spoločnej domácnosti, pod vplyvom alkoholu, vulgárne nadával a opakovane sa slovne vyhrážal svojej manželke poškodenej G. N. zabitím a vyhodnením ju z rodinného domu, pričom dňa 11. júna 2019 v čase okolo 20.00 hod., počas toho ako vykonávala práce v záhrade, k nej odzadu pristúpil a drevenou násadou ju udrel do oblasti boku v ľavej časti tela, čím jej spôsobil pomliaždenie ľavej sedacej časti s dobou liečenia v trvaní 5 dní a takto svojim konaním vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe -blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s použitím § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 24.9.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves na tunajší súd obžalobu na obvineného M. N. pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 9. októbra 2019, proti ktorému obvinený podal odpor, preto samosudkyňa nariadila hlavné pojednávanie.

Obžalovaný M. N. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K skutku vypovedal, že v žalovanom období mali s manželkou dobrý vzťah, chodil do lesa sadiť stromy, pomáhal pri ťažbe, pomáhal doma manželke, spolu robili v záhradke. Nevznikali medzi nimi nejaké nedorozumenia, je pravdou, že mali problémy s financiami, sem tam padlo nejaké slovo. Priznal, že v tomto období viac vypil, aj keď mal nariadenú protialkoholickú ambulatnú liečbu, ale nie je pravdou, aby manželku bil, vyhrážal sa jej alebo ju vyhadzoval z domu. Dňa 10. júna bol u rodičov a keď sa vracal, tak si aj viac vypil. Mal tak vypité, že sa prenieslo na utorok (11.6.), ráno nastúpil do roboty, ale keďže mal vypité ešte z predchádzajúceho dňa, poslali ho domov. Doma pospal, pohyboval sa po dvore, kŕmil hydinu, zase pospal, aj niečo vypil. Napriek tomu nemal výpadky, ani manželku neudrel palicou. Jej modrinu videl až na druhý deň, keď prišli po neho policajti. Nevie, ako k tej modrine prišla, má takú pigmentáciu, mohla sa hockde udrieť. Manželka jeho fackuje, on na ňu ruku ani nedvihne. V ten deň dostal od manželky bitku s palicou on a videl to sused B.. V žalovanom období mali menšie konflikty, lebo manželka nenávidí, keď je opitý a mali slovné potýčky, ktoré riešil tak, že odišiel so psom do lesa. K fyzickým útokom dochádzalo len zo strany manželky, ktorá mu dávala facky, buchnáť po chrbte a toho 11.6. ho palicou zbila po chrbte. Z jeho strany padnú nejaké nadávky, povie, že je to úplný debilizmus alebo kurva už má toho dost. Vždy sa jej však za to ospravedlní.

Poškodená G. N. - manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedala, že počas žalovaného obdobia obžalovaný chodil na brigády ku starostke a skoro každý deň chodil domov opitý a bolo hrešenie, vyhánanie z domu, vyhrážky zabitím. Príčinou ich nedorozumení bol alkohol, hrešenie, ktoré si aj zapísala, ako kurva, piča, skurvený psychopat a podobne a vyhrážky zabitím, z ktorých už mala strach. Fyzicky ju napadol iba toho 11.6 večer, keď v záhradke za domom plela. Dňa 11.6. bola v Spišskej Novej Vsi a tiež u psychiatra obžalovaného povedať mu, ako sa správa. Keď prišla domov, obžalovaný už bol opitý. Večer ešte robila v záhradke, keď obžalovaný zobral do rúk palicu, ktorá bola šťastie nadlomená, bol ticho a buchol ju, na čo sa zľakla, skričala a utiekla za garáž, kde sa vyplakala. Palica sa zlomila. Susedia boli na dvore, nevie či sused, ale videla susedu M. B.. Keď prišla do izby, on akoby nič, no on nemôže ani nič pamätať, lebo mal aspoň tri promile. Na druhý deň už ráno o štvrtrej nemohla spať, bolelo ju to, išla k obvodnému lekárovi, a keď sa opýtal, či to má zapísať do karty, povedala, že áno, lebo už ďalej nemôže. Sestrička jej pomerala modrinu. Na druhý deň bol obžalovaný opäť opitý a zase bolo kričanie, vyhrážky a vyhánanie z domu a potom si ľahol a zaspal. Ona zavolała políciu, ktorí ho nechceli zobrať, že nemá záznam od roku 2016, tak odišla podať trestné oznámenie. Ona obžalovaného udrela raz po líci, bolo to už skôr. Podľa nej obžalovaný mohol svoje vyhrážky aj zrealizovať, lebo keď v roku 2012 prišiel z basy, dával si pod vankúš nožík, nevedela, na čo ho má, teraz má v skrini v obývačke veľkú dýku, nevie, či na ňu pripravenú alebo načo. Obžalovaný pil už od doby ako prišiel z protialkoholického liečenia, hneď v ten deň mal fľašku v taške a na druhý deň mal ísť na operáciu achilovky, ale nešiel lebo hneď ráno bol kúpiť alkohol a na operáciu išiel až na druhý deň. Žiadosť o rozvod nepodala, lebo obžalovaný povedal, že ide podať, vyvoláva jej z väzby, aby povedala tak, aby bolo dobre. Lieči sa na psychiatri od roku 2000, z manželovho správania má psychické problémy.

K fyzickému útoku obžalovaného ďalej uviedla, že stál nad ňou, ona čupela a udrel ju po ľavej strane. Keď prišiel naposledy z liečenia v Plešivci a následne opäť pil, povedal mu, že pôjde naspäť. Basou sa obžalovanému nevyhrážala. Nemala od psychiatricky navrhnutú liečbu od závislosti na liekoch, raz jej navrhla liečbu, ale bolo to isto štyri roky dozadu.

Obžalovaný k výpovedi poškodenej uviedol, že z Plešivca išiel rovno na chirurgiu, kde mu povedali, že pôjde do Popradu na operáciu a nešiel s fľašami domov. Manželka brala 26 tabletiiek, teraz do telefónu povedal, že berie iba 12.

Svedkyňa M. B. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že s obžalovaným a jeho manželkou sú susedia, jednou stenou majú spojený dom. Zdravia sa, ale nenavštevujú sa. Pamätá iba deň, keď prišla polícia. Vtedy bol klud, robili na dvore a nebolo počuť žiadnu hádku. Deň predtým, čiže 11.6. neevidovala žiaden incident medzi nimi. Pravdou je, že obžalovaný v tie dni popíjal. Odkedy naposledy obžalovaný prišiel z liečenia alebo väzby, zdalo sa jej, že pekne žijú, spolu chodili na šišky, pratali. Obžalovaný chodil do lesa pracovať.

Na otázku, či registrovala v žalovanom období hádky medzi nimi, uviedla, že oni celkovo sa nevedia úplne pekne rozprávať, skôr počula poškodenú, ktorá má piskľavejší hlas, že mu nadáva do hlúpych. Zvykne mu povedať „ty gluptaku“. Obžalovaného ani tak nepočuť. Svedkom fyzického napádania medzi poškodenou a obžalovaným nebola. Nevidela nikdy, aby sa bili. Nepočula ani žiadne vyhrážky. Poškodená keď sa sťažovala, tak na to, že obžalovaný zase pije. Celkovo však vzájomne nekomunikujú, čiže bolo to len zriedkakedy.

Svedok O. B. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že si presne nepamätá dni, ale v tom čase pán N. pil. On chodí do práce a domov okolo 15.00 hod., preto sa môže vyjadrovať len ku popoludňajším hodinám. Také, aby sa bili nevidel. Je tam iba krik, čo nie je u nich nič výnimočné. Krik je väčšinou kvôli alkoholu, alebo že sa niečo neurobilo. Dňa 11.6. popoludní obžalovaný už skoro ani nerozprával. Toho 12.6. sa čudovali, prečo prišlo policajné auto, lebo nevnímali nič zvláštne. Vyhrážky v minulosti nepočul, počul také, že sa obesí, ale bolo to obojstranné. Tiež nebol svedkom fyzického útoku obžalovaného na poškodenú ani naopak. Poškodená keď sa sťažovala na obžalovaného, tak, že je opitý a nič neurobí.

Na otázku obžalovaného, či 11.6. videl, že ho poškodená bila palicou, uviedol, že nevidel nič. Počul, že už mám toho dosť a akoby údere palicou, ale nič nevidel. Bol v izbe, mal otvorené okno a počul to z dvora.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok MUDr. F. Z., ktorý vo veci vypracoval odborné vyjadrenie č. 30/2019 k zraneniu poškodenej G. N.. Podľa jeho záverov poškodená dňa 11.6.2019 utrpela pomliaždenie ľavej sedacej časti, ktoré je z medicínskeho hľadiska zranenia ľahké, poškodená nebola závažným spôsobom obmedzovaná v obvyklom spôsobe života, pociťovala miernu bolestivosť v ľavej sedacej oblasti. Primeraná doba liečenia je päť dní. Pomliaždenie všeobecne vzniká pôsobením tupého násillia. Pretrhnutím ciev následkom tlaku alebo ťahu tupého nástroja, ktorý pôsobí na povrch tela vznikajú podkožné krvné podliatiny. Ich veľkosť je podmienená intenzitou pôsobiaceho násillia, veľkosťou a druhom poranenej cievy, riedkosťou tkaniva, anatomickými pomermi, zdravotným stavom. Krvný výron býva viditeľný krátko po pôsobení násillia. Ak vznikne v hlbších vrstvách, môže sa objaviť neskoršie. Pomliaždenie ľavej sedacej časti u poškodenej vzniklo po údere tupým predmetom.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že k tomu o aké staré zranenie išlo je ťažko sa vyjadriť, lebo poškodená nebola ošetrovaná na chirurgickej alebo traumatologickej ambulancii, bola u obvodného lekára, ktorý dňa 14.6.2019 vypísal lekársku správu, ktorá obsahovala popis hematómu v ľavej sedacej časti. Nepopísal veľkosť, rozsah, akej farby bol hematóm. Hematóm vo všeobecnosti pri tupom násillí na mäkké tkanivá, je viditeľný krátko po úraze, ak zasiahne hrubšie tkanivá, je viditeľný neskôr, niekedy až za desiatky hodín, je tam opuch, zdureníe, farba je tmavomodrá, po niekoľkých dňoch fialová, následne žltozelená, žltá a následne vymizne. Po troch dňoch je farba fialová. Poškodená mala byť udretá tupým predmetom, preto by hematóm mal mať tvar pásovitého hematómu, zvyčajne je hematóm širší ako predmet, lebo sa rozleje do okolia. Fotodokumentáciu zranenia nevidel.

Po predložení fotografií zachytávajúcich zranenie poškodenej (č.l.203-204) uviedol, že hematóm zodpovedá záveru o údere tupým predmetom aj zistenej veľkosti zadokumentovaného predmetu. Vzhľadom na charakter hematómu, jeho veľkosť predpokladá stredne veľkú intenzitu útoku. Vzhľadom na lokalizáciu hematómu nie je predpoklad, že by mal vzniknúť pádom, kde by bol lokalizovaný v prednej alebo zadnej časti. Či by mohol byť spôsobený pádom na štiepik dreva, sa vyjadriť nevedel.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa MUDr. O. G., znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá posudzovala duševný stav obžalovaného M. N. ako poškodenej G. N. a uviedla, že na záveroch znaleckých posudkoch trvá.

Podľa záverov znaleckého posudku ohľadne obžalovaného M. N. ten netrpí žiadnym duševným ochorením. Bolo u neho preukázané terminálne štádium vývoja alkoholizmu podľa Jellineka s trvalou zmenou osobnosti, tzv. depravácia osobnosti. Takáto trvalá zmena osobnosti je popisovaná v zdravotnej dokumentácii už v roku 2014. V danom prípade znamená narušenie racionálnej kontroly správania, s jediným cieľom uspokojovania svojich potrieb aktuálne- a tým je konzumácia alkoholu. Ďalším znakom tohto štádia je neschopnosť trvalej abstinencie, čiže trvalé toxické pôsobenie alkoholu na mozgové bunky. Obžalovaný v čase spáchania skutku nekonal pod vplyvom duševnej choroby alebo poruchy, ale jedine pod vplyvom alkoholu, nachádzal sa v stave jednoduchej opilosti stredne ťažkého stupňa. Obžalovaný chápe v triezvom stave zmysel trestného konania a vie svoje konanie plne ovládať, ovládaciú schopnosť mal nepodstatne zníženú pod vplyvom alkoholu. Rozpoznávaciu schopnosť mal plne zachovanú. Z psychiatrického hľadiska navrhla zmeniť ambulatnú liečbu protialkoholickú na ústavnú. Vzhľadom na prítomnosť terminálneho štádia alkoholizmu s prítomnými trvalými zmenami osobnosti, neschopnosťou abstinencie aj napriek absolvovaniu ústavných protialkoholických liečení, zohľadnením nespôlupráce s ambulatnou psychiatrickou liečbou sa dá predpokladať pokračovanie v konzumácii alkoholu s negatívnymi zdravotnými ako aj sociálnymi dôsledkami (opakované poruchy správania sa v opilosti). Konzumácia alkoholu u neho spôsobuje verbálnu a brachiálnu agresivitu. Vplyvom trvalých zmien osobnosti s vedomým klamstvom, opakovaným porušovaním noriem spoločnosti len za predpokladu realizácie protialkoholického liečenia v ústavnej forme nie jej pobyt obžalovaného z psychiatrického hľadiska na slobode nebezpečný pre spoločnosť.

Na doplňujúce otázky znalkyňa uviedla, že obžalovaný pri znaleckom vyšetrení, nevykazoval znaky potlačenej agresivity. K zisteniu tzv. vedomého klamstva u obžalovaného uviedla, že u obžalovaného je už v roku 2014 zistené terminálne štádium alkoholizmu, ktoré doprevádza trvalá zmena osobnosti, ktorá má ďalšie znaky ako absencia vyšších citov a tiež vedomé klamstvo. Obžalovaný nepriznáva to, čo tvrdí poškodená. Už v roku 2013-2014 a v roku 2017-2018 mal ústavnú liečbu, kde bola konštatovaná verbálna a brachiálna agresivita. Od roku 2013 je stále popisovaná aj fyzická agresivita voči manželke na základe jej udania, videla to v nálezoch MUDr. G. a mala lekársku správu z ošetrenia poškodenej zo dňa 14.6.2019, kde uviedla, že bola zbitá manželom. Taktiež prepúšťacie správy z NsP Levoča z 30.4.2019, kde okrem iného je diagnosticky záver suicidálne a homicídne proklamácie, pričom homicídne proklamácie znamenajú rozšírenú samovraždu a zo zdravotnej dokumentácie vyplynulo, že 5.3.2014 ukončil ústavnú liečbu a už 21.4.2014 bol dovezený RLP za asistencie polície tiež pre suicidálne a homocídne proklamácie. Vierohodnosť výpovede obžalovaného a poškodenej nehodnotila, je to otázka pre psychológa.

Zo záverov znaleckého posudku ohľadne osoby poškodenej G. N. vyplynulo, že u nej bola zistená prítomnosť úzkostne - depresívnej poruchy, ktorá sa v čase znaleckého vyšetrenia nachádzala v bezpríznakovom štádiu. Úzkostne- depresívna porucha vzniká ako reakcia na vonkajšiu záťaž a prejavuje sa pocitmi zvýšeného vnútorného psychického napätia, skleslou náladou, zvýšeným sebaopozorovaním v konkrétnom prípade. Tiež bola preukázaná prítomnosť vrodenej trvalej abnormnej varianty vývoja osobnosti, konkrétne vyhýbavá osobnosť, medzi prejavy ktorej patria pocit menejcennosti, vyhýbanie sa spoločenským kontaktom. Poškodená plne chápe zmysel trestného konania. Ani jedna zo zistených porúch nemá vplyv na jej schopnosť správne vnímať a správne vypovedať. Konanie obžalovaného bolo len jedným z viacerých faktorov, na základe ktorých sa prejavili príznaky úzkostne-depresívnej poruchy. Vyhýbavá porucha osobnosti je jav vrodený. Poškodená v čase páchania protiprávneho konania voči jej osobe zo strany obžalovaného mohla plne rozpoznať protiprávnosť jeho konania. Prejavy úzkostne-depresívnej poruchy závisia od intenzity vonkajších záťažových faktorov.

Na doplňujúce otázky znalkyňa uviedla, že si zabezpečila lekárske správy z psychiatrického oddelenia v Levoči, taktiež poškodená doniesla záver psychologického vyšetrenia z 27.3.2019. Dôvod hospitalizácie poškodenej na psychiatrickom oddelení bolo disfunkčné matrimónium, konzumácia alkoholu obžalovaným. Nevie, akú má medikamentóznú liečbu v súčasnosti, vyšetrovala ju 29.7.2019. Opakovane a stále sú u nej vyhýbavá porucha osobnosti a zmiešaná úzkostne-depresívna porucha, kde len jedným z vyvolávajúcich faktorov je manželstvo, pretože takáto osoba má zníženú frustračnú

toleranciu a akákoľvek záťaž môže vyvolať poruchy, v čase vyšetrenia bola v bezpríznakovom stave. Poškodená brala antidepresíva, lieky proti úzkosti a na navodenie spánku. Uvádza jednotlivé druhy liekov ako dostačujúce, ktoré sú na úzkostnú depresívnu poruchu. Tzv. vyháňavá porucha sa nedá liečiť. Ohľadne otázky, či užívanie týchto druhov liekov menia osobnosť pacienta, znalkyňa uviedla, že nie. Ide o lieky na konkrétne príznaky, ide o reaktívne vyvolanú poruchu a na konkrétnu poruchu sa dá liek. Závislosť môžu vyvolať jedine lieky na potlačenie úzkosti. V prepúšťacej správe nie je o tom žiaden náznak. Na otázku, či má vedomosť, že MUDr. B. posielala poškodenú na liečenie zo závislosti od liekov, znalkyňa uviedla, že v správach to uvedené nebolo. Žiadnu závislosti nezistila u poškodenej ani ona.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa PhDr. V. Z., PhD., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, ktorá podala znalecký posudok ohľadne poškodenej G. Birčákovej, na ktorého záveroch zotrvala. Podľa znaleckého posudku sú u poškodenej vysoko pravdepodobné psychosomatické ťažkosti. Aktuálne bola preukázaná prítomnosť poruchy afektivity. Psychologickým vyšetrením bolo preukázané, že adekvátne vníma realitu. Vo všeobecnosti je spôsobilá prežiť udalosti vnímať, zapamätať a reprodukovať ich správne a v podstatnej miere, k čomu ju dostatočne predisponuje jej mentálna a osobnostná výbava. Poškodená má vo všeobecnosti zvýšený sklon k vymýšľaniu, klamstvu alebo skresľovaniu prežitých udalostí, teda môže vo všeobecnosti prežiť udalosti popísať skôr vedome mierne skreslene, s tendenciou opomenutia a to pri jej snahe celkovo pôsobiť skôr lepším dojmom a sociálne žiaduco vzhľadom k jej osobnostnej výbave. Vzťah poškodenej k obvinenému v minulosti ako i aktuálne možno charakterizovať ako ambivalentný, špecifickejšie predsa skôr s prevahou pozitívnej citovej náklonnosti k obvinenému a ako vzťah konfliktný a enormne rizikový vzhľadom ku konzumu alkoholu a delikventnej anamnéze u obvineného doposiaľ. Samotný podiel poškodenej na tom, že sa stáva stále jeho obeťou možno hodnotiť ako forenzne -psychologicky nevýznamný, nemožno ju charakterizovať ako aktívne provokujúci ani ako konfliktný typ osobnosti. Z forenzne-psychologického hľadiska nebolo zistené, aby prípadné osobnostné zmeny u poškodenej boli v príčinnej súvislosti s konaním manžela. Vysoko pravdepodobne možno vylúčiť, aby oznámenie poškodenej bolo ovplyvnené nahováráním iných osôb. Motivácia k jej trestnému oznámeniu sa javí ako psychologicky zrozumiteľná na podklade prežitého skutku so snahou poškodenej chrániť seba ako aj zrozumiteľná vzhľadom k obsahu ostatného spisového materiálu. Vyšetrením nebolo preukázané, aby u poškodenej došlo k prípadným psychickým následkom, neboli zistené psychologické znaky prežitého psychického príkoria, ktoré by boli výlučne dôsledkom konania obvineného.

Na otázku, či môže poškodená na základe znaleckého skúmania uvádzať iné alebo skresľujúce informácie o tom, ako mal prebiehať skutok, znalkyňa uviedla, že osobnosť poškodenej vo všeobecnosti vykazuje zvýšený sklon ku skresľovaniu prežitých udalostí, to znamená je mierne nad pásmom populačného priemeru, avšak nie je natoľko významne vysoký stupeň a zároveň ani zistená osobnostná patológia u poškodenej, nie je natoľko významná, žeby ju z psychologického hľadiska vylučovala podať dostatočne vierohodné výpovede vo všeobecnosti. Tiež nie je možné jednoznačne vo všeobecnosti konštatovať, žeby vzťah medzi všeobecnou a špecifickou vierohodnosťou bol lineárny, to znamená aj osoba, ktorá má tendenciu významne klamať, môže byť spôsobilá a podať pravú výpoveď a opačne. Zvýšený sklon k vymýšľaniu, klamstvu alebo skresľovaniu prežitých udalostí neznamená, že svedkyňa bude aj v prípade špecifickej vierohodnosti, zvýšene klamať alebo skresľovať jej prežitie. Nedá sa to paušálne použiť na všetky situácie prežité v jej živote.

Správaním obžalovaného vysoko pravdepodobne mohlo dôjsť u poškodenej nie ku zmenám osobnosti, ale k rozvinutiu porúch prežívania, na ktoré sa už mnohoročne poškodená lieči.

Na hlavnom pojednávaní boli podľa § 269 Tr. poriadku prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Podľa zápisnice o trestnom oznámení, trestné oznámenie podala poškodená G. N. dňa 12.6.2019 o 19.15 hod. na obžalovaného v súvislosti s predmetným skutkom.

Obžalovaný sa vyjadril, že určité chyby pod vplyvom alkoholu urobil, nikdy sa manželke nevyhrážal.

Zo záznamu o dychovej skúške bolo preukázané, že dňa 12.6.2019 o 22.40 hod. bola u obžalovaného nameraná hodnota 1,43 mg/l alkoholu v dychu.

Fotografie na č.l. 203 a 204 zachytávajú zranenie poškodenej - hematóm na ľavej sedacej časti. Obžalovaný sa vyjadril, že on toto zranenie manželke nespôsobil, či mal vypité alebo nie, nikdy na ňu ruku nedvihol.

Z miesta trvalé bydliska má obžalovaný všeobecné hodnotenie s tým, že jeho správanie nebolo riešené komisiou verejného poriadku ani mu neboli uložené žiadne opatrenia.

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice vyplynulo, že obžalovaný sa počas výkonu väzby správal slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Formácia klienta v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebieha v žiaducom sociálnom smere. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z evidencie priestupkov bolo preukázané, že v roku 2014 bol dvakrát priestupkovo postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorých sa dopustil voči manželke, pričom jeho konanie spočívalo v hrubých a vulgárnych nadávkach, vyhrážke zabitím a v jednom prípade ju kopal nohou do oblasti bokov a chrbta, bez spôsobenia zranenia.

Obžalovaný k tomu uviedol, že poškodenej udáva, že ju bil pred 20-timi rokmi, nevie, kde je pravda.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ trikrát súdne trestaný, vždy pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona, ktorého sa dopustil vo vzťahu k manželke.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/9/11 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 26.1.2011, právoplatným dňa 26.1.2011 bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a),b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov a zároveň protialkoholické liečenie ambulantnou formou. U predmetné odsúdenia platí zákonná fikcia, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/74/13 zo dňa 17.5.2013, právoplatným dňa 17.5.2013 bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a),b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/74/2013 zo dňa 16.6.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tos/77/2015 zo dňa 10.9.2015 bolo rozhodnuté, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov vykoná, na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal dňa 16.3.2016.

Obžalovaný sa vyjadril, že manželka udávala, že ho nikdy neudrela, pričom tam v skutku udávala, že mu dala facky.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/30/2017 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 11.4.2017, právoplatným dňa 11.4.2017 bol obžalovaný M. N. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a),b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ktorý vykonal dňa 12.4.2017.

Súd pre nepotrebnosť zamietol návrh obhajoby na vypočutie svedka O. H. na objasnenie manželského spolužitia obžalovaného s poškodenou, nakoľko by výsluch svedka na uvedenú okolnosť neprispel k objasneniu prejednávaneho skutku.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil a tak, ako je popísaný vo výroku rozsudku.

Z výpovede obžalovaného M. N. vyplynulo, že poprel spáchanie skutku tak, ako sa mu kládol za vinu obžalobou, keď uviedol, že manželke sa nevyhrážal, neudrel ju ani ju nevyhadzoval z domu.

Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčila a jeho obranu vyvrátila poškodenej G. N. - manželka. A. zhodne na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný v žalovanom

období chodil domov opitý už skoro každý deň a skoro na každodennom poriadku boli z jeho strany vyhrážky zabitím, vulgárne nadávky a vyhánal ju z domu. Čo sa týka fyzických útokov, tak ju fyzicky napadol iba raz, toho 1.6.2019, keď bol opäť opitý a udrel ju palicou do ľavého boku. Z jeho správania má obavy o svoj život a zdravie.

Výpoveď poškodenej súd vyhodnotil ako pravdivú, lebo o podstatných okolnostiach pred súdom vypovedala rovnako ako v predošlých výpovediach, logickú a ucelenú teda presvedčivú v tom, že takéto konanie obžalovaného aj zažila, bez zistenia akejkoľvek skutočnosti nasvedčujúcej tomu, žeby si toto konanie obžalovaného vymyslela a zámerne a nepravdivo o skutkových okolnostiach vypovedala. Poškodená popísala podrobne jeho vulgárne nadávky, ktoré obžalovaný síce potvrdil, ale ich znenie zľahčoval, popísala jeho vyhrážky zabitím a vyhodnením z domu. Nemala snahu zveličovať jeho protiprávne konanie, keď uviedla, že bola fyzicky napadnutá iba raz. Jej výpoveď ohľadne utrpeného zranenia - hematómu bola objektivizovaná aj jeho odborným posúdením, kde MUDr. F. Z. potvrdil, že mechanizmus jeho vzniku zodpovedá tomu, čo uviedla poškodená, popis ako mal hematóm vyzerat' zodpovedal fotodokumentácii tohto zranenia, čo potvrdil aj MUDr. Z. po jeho vzhliadnutí.

Psychologickým vyšetrením poškodenej bolo potvrdené, že poškodená je spôsobilá prežiť udalosti vnímať, zapamätať a reprodukovať ich správne a v podstatnej miere. Napriek zistenému zvýšenému sklonu k vymýšľaniu, klamstvu alebo skresľovaniu prežitých udalostí, kedy vo všeobecnosti môže prežiť udalosti popísať skôr vedome mierne skreslene, s tendenciou opomenutia znalkyňa potvrdila, že tento zvýšený sklon je mierne nad pásmom populačného priemeru, avšak nie je natoľko významne vysoký a zároveň a tiež zistená osobnostná patológia u poškodenej, nie je natoľko významná, aby ju z psychologického hľadiska vylučovala podať dostatočne vierohodné výpovede vo všeobecnosti. Taktiež vykonané psychiatrické vyšetrenie poškodenej vzhľadom k tomu, že je psychiatrická pacientka v žiadnom smere nepochybnilo jej schopnosť hodnovernej výpovede.

Žalované protiprávne konanie obžalovaného bolo spôsobilé vyvolať u poškodenej dôvodnú, teda vyššiu obavu o svoj život a zdravie, vzhľadom na vysokú frekvenciu vyhrážok obžalovaného, na bezdôvodný fyzický útok na jej osobu, všetko v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu, pričom znalecké dokazovanie MUDr. O. G. preukázalo u obžalovaného terminálne štádium alkoholizmu podľa Jellineka s už trvalou zmenou osobnosti, pričom konzumácia alkoholu u neho spôsobuje verbálnu aj brachiálnu agresivitu, ktorá je v jeho správaní zaznamenaná dlhodobejšie, čomu zodpovedajú aj jeho predchádzajúce odsúdenia. Obavu potvrdila aj poškodená G. N., keď uviedla, že pri vyhrážkach zabitím už nemala dobrý pocit, bála sa a políciu zavolať, lebo sa to už nedalo vydržať. Uvedená skutočnosť zodpovedá tomu, že práve požívanie alkoholu obžalovaným, ktoré bolo v žalovanom období časté a v jeho dôsledku protiprávne konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej viedlo k zhoršeniu ich spolunažívania až do tej miery, že vyhládala pomoc zavolaním polície.

Výpovede svedkov M. B. a O. B. neprispeli k skutkovému objasneniu veci, pretože obaja svedkovia ako bezprostrední susedia obžalovaného a poškodenej síce potvrdili ich problémové spolunažívanie, avšak bez toho, aby boli svedkami akéhokoľvek protiprávneho konania. V podstate potvrdili len tú okolnosť, ktorá ale nebola sporná, že obžalovaný vo zvýšenej miere konzumoval alkohol a svedok O. B. to, že toho dňa 11.6. bol obžalovaný tak opitý, že skoro ani nerozprával, čo uvádzala aj poškodená, že obžalovaný bol tak opitý, že si nemôže nič pamätať a zároveň nebol svedkom toho, aby práve poškodená bila palicou obžalovaného ako to prezentoval obžalovaný.

Keďže bola vina obžalovaného nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal vinným zo spáchania skutku popísaného vo výroku rozsudku.

Obžalovaný po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe. Uvedeného prečinu sa dopustil tým, že od polovice mesiaca máj 2019 do 12. júna 2019, v obci D. F. č. XX, pod vplyvom alkoholu, v spoločnej domácnosti vulgárne nadával a opakovane sa slovne vyhrážal manželke poškodenej G. N. zabitím a vyhodnením ju z rodinného domu, dňa 11. júna 2019 v čase okolo 20.00 hod., počas toho ako vykonávala práce v záhrade ju s drevenou násadou udrel do oblasti boku v ľavej časti tela, čím jej spôsobil pomliaždenie ľavej sedacej časti a svojim konaním vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Poškodená G. N. sa v zmysle § 139 písm. c) Tr. zákona s poukazom § 127 ods. 4 Tr. zákona považuje za osobu blízku, keďže v čase spáchania skutku bola manželkou obžalovaného. Konanie obžalovaného súd kvalifikoval aj podľa § 360 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, a to že čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, keďže bolo nepochybné preukázané, že obžalovaný poškodenú aj fyzicky napadol úderom drevenou palicou.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu osôb pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, pričom u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť nezistil žiadnu. Podľa § 37 písm. m) Tr. zákona mu prítiažuje okolnosť, že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený.

Vzhľadom na zistený prevažujúci pomer prítiažujúcich okolností súd postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (šesť mesiacov až tri rokov) o jednu tretinu, na základe čoho bola určujúca horná hranica trestnej sadzby 16 (šestnásť) mesiacov až 3 (tri) roky. Obžalovanému súd takto uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, teda pri dolnej hranici už zvýšenej trestnej sadzby.

Na obžalovaného je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, keďže ide o recidivistu v páchaní úmyselnej trestnej činnosti, dokonca v páchaní špeciálnej recidívy, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti na manželke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti aj napriek tomu, že už bol vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na osobu obžalovaného, by iný druh trestu u neho nesplnil účel sledovaný Trestným zákonom.

Na výkon trestu odňatia slobody ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu o stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, bude ním zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

O škode súd nerozhodoval, keďže poškodená G. N. sa s nárokom na náhradu škody v trestnom konaní nepripojila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.